

عنوان مقاله:

طراحی مدل سرمایه اجتماعی در سازمان های دولتی ایران

محل انتشار:

فصلنامه رویکردهای پژوهشی نوین در مدیریت و حسابداری، دوره 5، شماره 83 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مجید پارسا - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، گرایش رفتار سازمانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، قزوین، ایران

محمد عطایی - عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

سرمایه اجتماعی یک مفهوم نسبتاً جدیدی در علوم اجتماعی است و به طور خلاصه به معنای هنجارها و شبکه هایی است که امکان مشارکت مردم را در اقدامات جمعی به منظور کسب سود متقابل فراهم می کند. این مفهوم با شیوه هایی همچون سنجش سطح اعتماد اجتماعی و سطوح عضویت در انجمن های مدنی، رسمی یا غیر رسمی قابل اندازه گیری است. سرمایه اجتماعی مفهومی ترکیبی است که موجودی یا میزان این هنجارها و شبکه ها را در یک جامعه و در یک مقطع زمانی خاص تشریح می کند. رابطه متقابل، رفتار غیر خود خواهانه و اعتماد نمونه های از این هنجارها است. سرمایه اجتماعی از مفاهیم نوینی است که امروزه در بررسی های اقتصادی و اجتماعی جوامع متدرن مطرح شده است و شناسایی آن به عنوان یک نوع سرمایه، چه در سطح مدیریت کلان توسعه کشورها و چه در سطح مدیریت سازمان ها و بنگاه ها می تواند شناخت جدیدی را از سیستم های اقتصادی - اجتماعی ایجاد و مدیران را در هدایت بهتر سیستم ها یاری کند. هدف این مطالعه، طراحی مدل سرمایه اجتماعی در سازمان های دولتی ایران بوده است. این مقاله به بررسی ابعاد و شاخص های سرمایه اجتماعی پرداخته و سه بعد شناختی، رابطه ای و ساختاری مورد شناسایی قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، کسب سود، بهره وری، رفتار سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1700469>

